

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Passera a soudců Zdeňka Kühna, Tomáše Langáška, Radana Malíka, Miloslava Výborného, Daniely Zemanové a Marie Žiškové v právní věci **navrhovatele: Přípravný výbor pro účely místního referenda ve Statutárním městě Jihlava**, jednající zmocněncem V. P., zast. Mgr. Vlastislavem Kusákem, advokátem se sídlem Národní 32, Praha 1, proti **odpůrci: Statutární město Jihlava**, se sídlem Masarykovo nám. 97/1, Jihlava, o vyhlášení místního referenda, v řízení o kasační stížnosti odpůrce a kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2014, čj. 67 A 6/2014 - 56, o návrzích navrhovatele i odpůrce na přiznání odkladného účinku kasačních stížností,

t a k t o :

Kasačním stížnostem navrhovatele a odpůrce **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud výrokem I. usnesení ze dne 26. 9. 2014, čj. 67 A 6/2014 - 56, vyhlásil místní referendum ve statutárním městě Jihlava o otázkách navržených Přípravným výborem pro účely místního referenda ve Statutárním městě Jihlava (dále jen „navrhovatel“); výrokem II. téhož usnesení rozhodl o konání tohoto místního referenda dne 13. prosince 2014 a výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Navrhovatel i Statutární město Jihlava (dále jen „odpůrce“) napadli usnesení krajského soudu kasačními stížnostmi. Odpůrce navrhl přiznat jeho kasační stížnosti odkladný účinek, a to zejména z důvodu možného vzniku „*značné a nenahraditelné škody*“ městu Jihlava spočívající ve zbytečném vynaložení finančních nákladů na přípravu a uspořádání místního referenda ztotožnil-li by se soud s jeho argumentací. Navrhovatel žádal „*odložení vykonatelnosti výroku II.*“ usnesení krajského soudu, a to předložil-li Nejvyšší správní soud Ústavnímu soudu k posouzení otázku navrhovatelem vznesenou (bod 42. kasační stížnosti) a současně požádal o „*odložení vykonatelnosti napadeného usnesení*“, pokud dospěje Nejvyšší správní soud k závěru, že není v projednávané věci vázán třicetidenní lhůtou pro vydání rozhodnutí dle § 91a odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Nejvyšší správní soud po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku podaných kasačních stížností.

[5] Nejvyšší správní soud předně poukazuje na složitost projednávané věci, pro kterou není možno bez dalšího předpokládat jeho okamžité rozhodnutí. K argumentaci navrhovatele lze dodat, že jím vyjádřený právní názor o povinnosti Nejvyššího správního soudu rozhodnout v projednávané věci do 30 dnů je mylný. Řízení před Nejvyšším správním soudem je řízením dle hlavy III, dílu 1 s. ř. s. a nikoliv dle § 91a s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud nepřehlédl ani tvrzení obou účastníků řízení o předpokládaných značných nákladech na přípravu a uskutečnění místního referenda, jejichž vynakládání by mělo započít dle tvrzení odpůrce 18. 11. 2014.

[7] Za situace, v níž oba účastníci řízení s konáním místního referenda dne 13. 12. 2014 nesouhlasí (a to odpůrce proto, že jeho vyhlášení zpochybňuje zcela a navrhovatel proto, že jej nechce konat v uvedený termín), nelze ani dovodit, že by přiznání odkladu vykonatelnosti kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a to ať již je tento zájem vyjadřován navrhovatelem reprezentujícím občany usilující o podíl na správě veřejných věcí dle čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod či odpůrcem představujícím územní samosprávný celek dle hlavy sedmé Ústavy.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznal kasačním stížnostem odkladný účinek, a to ve vztahu k výroku I. a II. napadeného usnesení krajského soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu